

За къде напредваме?

Тази история се случи преди доста време, в самото начало на моя път в Църквата, когато много силно желаех да променя своята светска работа в църковна. Първоначално не успях да намеря реализация по моята специалност и унивах. По това време ми позвъни главният редактор на едно православно издателство и ми предложи работа като програмист. Оказа се, че най-накрая се изпълни заветното очакване: предстоеше ми да се трудя над многотомните енциклопедии в издателството, чиято дейност някога бе благословена от известен праведник митрополит. Едно, обаче, не ми даваше мира, през голямата част от времето ми предстоеше да се посвещавам в живота и дейността на различни революционери, масони и сатанисти – това било част от спецификата на това издателство. Но душата ми копнееше за друга храна: да чета и препрочитам Священото Писание, житията на светиите и творенията на св. отци.

Как да постъпя в сложната ситуация, в която попаднах не знаех и поради тази причина се обърнах за съвет към игумена на Борисоглебския манастир архимандрит Иоан (Титов). Духовникът изслуша внимателно моята история и сподели своята. През 1990 година, когато цензурата отпадна, започнали да издават всякаква литература, забранена преди това, появила се възможността да се четат „откровенията“ на Алистер Кроули и Елена Блаватска, писанията на известни еретици и основатели на масонски ложи, лидери на окултизма и сатанизма. Съблазънта „да се познае врага от вътре“, за да „бъде победен с неговите оръжия“ била голяма. Отец Иоан отишъл тогава при стареца Павел (Груздев), който се отнесъл много топло с него. На аргумента, че „трябва да опознаваме врага отблизо“, отец Павел отговорил кратко:

– Бога не бързаме да познаем, а тук – и стареца показал с пръст земята – тук се изкачваме. Не смей!

Преразказвайки отговора на отец Павел, игумен Иоан добави от себе си:

– Колкото повече се вглеждаме в бездната, толкова повече и тя се вглежда в нас.

Едва ли е необходимо да казвам, че у отец Иоан изчезнало всякакво желание да чете такава литература, а аз се отказах от работата в издателството. Оказва се, че в наше време адът спокойно се е разположил около нас и у много хора се появява желанието да изследват неговата география и психологията на неговите обитатели, за да проучат врага от вътре. Всеки път, когато това се случи с мои познати, аз винаги им разказвам тази история. И думите на стареца Павел, подправени с евангелска сол и сила спират мнозина. Ние действително не бързаме да познаем Бог, а тук напредваме!

източник: pravoslavie.ru
превод: Ловчанска Света Митрополия